

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117218317
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4117218317.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, dieťa rodičov: S. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. - K., G. XXXX/XX, t.č. bytom G. - P., E. XX/XXX, zastúpený Consilior Iuris s.r.o. so sídlom Bratislava, Radlinského 51, IČO: 47 231 157 a I. H., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom J. - H., G. XXX/XX, t.č. bytom J., J. XX, zastúpená Mgr. Patrikom Štefkejem, advokátom so sídlom Nitra, Školská 3, IČO: 42 371 601 o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/126/2017-162 zo dňa 12. júna 2018, v spojení s opravným uznesením zo dňa 19.10.2018 č.k.24P/126/2017-162, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 11P/116/2014-56 zo dňa 07.01.2015 tak, že maloletú D. S., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matke počnúc dňom 01.09.2018 a otca zaviazal prispievať na jej výživu od uvedeného dátumu sumou vo výške 120,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 24 ods. 4, § 25 ods. 1-4, § 26, § 62 ods. 1-5, § 65 ods.1, §75 ods. 1, §76 ods.1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 232 ods. 3, 4 Civilného sporového poriadku a zisteným skutkovým stavom.

1.2 V dôvodoch uviedol, že otec maloletého dieťaťa podal dňa 12.05.2017 návrh na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Eme tak, aby bola maloletá zverená zo striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, do osobnej starostlivosti otca a matku aby súd zaviazal prispievať na výživu dieťaťa minimálnym výživným s tým, že zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok bude oprávnený otec a styk maloletej s matkou určený nebude. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletá bola rozhodnutím súdu č.k. 11P/116/2014-56 zo dňa 07.01. 2015 zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, rozsudok obaja rodičia plnia a v striedavej osobnej starostlivosti nevznikajú problémy. Hlavným dôvodom podania návrhu je to, že maloletá D. má od septembra 2018 nastúpiť do 1. ročníka základnej školy s čím môžu vzniknúť problémy, pretože striedavá osobná starostlivosť rodičov bude nepraktická a nerealizovateľná. Je toho názoru, že dieťa má navštevovať jednu základnú školu, hoci v praxi sa vyskytujú aj prípady, kedy dieťa navštevuje dve základné školy. Tento stav by však bol pre mal. D. nevýhodný a neprispieval k jej riadnemu vývoju. Ďalší dôvod je ten, že pri realizácii striedavej osobnej starostlivosti zistil, že maloletá D. považuje pobyt u neho za pobyt vo svojom domove a tak sa aj vyjadruje. Napriek jej citovej väzbe k matke a súrodencovi pobyt u matky hodnotí ako dočasný s tým, že jej domov je v G., kde sa narodila a ako malé dieťa aj vyrastala

predtým, ako sa spolu s rodičmi odsťahovala do J.. Svoj návrh o zverení maloletej do jeho osobnej starostlivosti oprel o záver súkromného znaleckého posudku vyhotovenom na jeho žiadosť znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie poradenskej psychológie, PhDr. Mgr. Eleny Fortis, ktorý predložil súdu. Nespochybnil schopnosť a zabezpečovanie starostlivosti zo strany matky, ktorá k dieťaťu pristupuje starostlivo, ale za tejto situácie bude výhodnejšie a lepšie, ak by bolo dieťa zverené otcovi. Dieťa potrebuje mať aj naďalej zabezpečený kontakt s oboma rodičmi, u dieťaťa sa prejavujú vzťahové problémy a v znaleckom posudku je návod pre oboch rodičov ako by mali ďalej v tomto postupovať a snažiť sa o odstránenie uvedených problémov. Aj vzhľadom k týmto problémom dieťaťa je potrebné veľmi zvážiť, ako okolie a rodina jedného alebo druhého rodiča dokážu u dieťaťa budovať tieto vlastnosti, ktoré prostredie je pre uvedené prijateľnejšie. Má za to, že by toto dokázal zabezpečiť jednoduchším spôsobom ako matka. Zverenie dieťaťa jemu by nemuselo byť trvalé, po čase by sa mohlo vyhodnotiť, či toto riešenie bolo správne. Čo sa týka úpravy styku pri zverení jednému alebo druhému rodičovi, doteraz žiadne problémy neboli a predpokladá, že sa budú vedieť s matkou dohodnúť, preto styk nežiadal upraviť. Výšku výživného ponechal na rozhodnutí súdu.

1.3 Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zmenu umiestnenia maloletej D. jednému z rodičov, bol podaný dôvodne, pretože zmena pomerov, ktorá nastane od septembra 2018, bude mať za následok potrebu zmeny predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností, keďže striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov v týždňových intervaloch nebude realizovateľná. Otec i matka súhlasili so zmenou striedavej osobnej starostlivosti na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti len jednému z rodičov, ale každý z nich chcel zveriť maloletú D. do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie pre rozhodnutie vo veci považoval za potrebné nariadiť znalecké dokazovanie pribratím súdneho znalca z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie dospelých a detí, na posúdenie osobnostných predpokladov každého z rodičov pre výchovu maloletej, vzťahu maloletej k obom rodičom ako aj vzťahu rodičov k dieťaťu a posúdiť u ktorého z rodičov je najvhodnejšie výchovné prostredie pre maloletú. Uznesením zo dňa 6.12.2017 č.k. 24P/126/2017-78 súd ustanovil znalkyňu PhDr. Martinu Bečkovú, ktorá podala znalecký posudok č. 49/2017 zo záverov ktorého súd vychádzal pri rozhodnutí. Zo znaleckého posudku, ktorý znalkyňa vypracovala na základe vlastného klinicko-psychologického vyšetrenia oboch rodičov i maloletého dieťaťa súd zistil, že u maloletej aktuálny výkon v oblasti intelektových schopností je v pásme priemeru. Kontakt s realitou je dobre zachovaný v jednoznačných situáciách, ale oslabuje sa v zložitejších a pre ňu náročnejších. Náročnejšie situácie sa pre ňu javia byť interpersonálne situácie, kontakt s autoritou, lebo pozitívne vzťahy medzi ľuďmi, pravdepodobne na základe predchádzajúcich skúseností, nevníma ako bežné. Práve v týchto situáciách sa ťažko orientuje a môže sa správať menej konvenčne. Maloletá sa stáva ľahko ovplyvniteľná výchovnými autoritami i okolím, chýba u nej, pre detstvo priemerná, závislosť i schopnosť adekvátneho sebaapresadenia. Má tendenciu vyháňať sa emocionálnym situáciám, v ktorých sa necíti pohodlne, nedokáže sa uvoľniť, prejavíť svoje pocity prirodzene. Ani u jedného z rodičov nebola zistená patológia, ktorá by bránila fungovať v bežnom živote, len osobnostná nezrelosť. O to viac je dôležitá kooperácia rodičov pri výchove maloletej, aby si navzájom osobnostné nedostatky vyvažovali a poskytovali tak maloletej alternatívne vzory. Maloletá sa cíti byť preferovaná ako matkou, tak aj otcom, keď má pocit, že rodičia práve ju majú najradšej. Ako najintenzívnejší sa javí byť vzťah s matkou, ktorá je jej najbližšie, asociuje ju s radosťou, vzťah je prevažne pozitívny a matka jej venuje viac pozitívnych emócií ako jej ona vracia. Matku vníma ako pozitívnu, nápomocnú, rada sa s ňou hrá, venuje sa jej, chcela by ju mať vo svojej blízkosti a priala by si, aby sa mama o ňu starala najviac. Pritom má pocit, že zatiaľ to tak aj je. Maloletá udáva, že si s ňou z rodiny skutočne rozumie, mamu vníma vo vzťahu k sebe, ale aj bratovi H., ako ochraňujúcu a vo vzťahu k sestričke A. ako zhovievavú. Schopnosť realisticky vnímať postavu matky potvrdzuje aj kritika na adresu matky, kedy mamu vníma ako premenlivú v náladách, kedy doma najviac kričí. Domov u matky sa nachádza pocitovo hierarchicky nižšie ako domov u otca, a hoci ho spája s odmenou, matkiným partnerom H., bratom H., tak aj hádkami. O niečo nižšie na hierarchickej úrovni jej pozitívnych emócií je oproti matke otec, ktorého asociuje s láskou a šťastím. Domov u neho spája s kamarátkami, predstavou ideálneho dievčaťa a sestrou D.. Vzťah s otcom je menej intenzívny, keď mu maloletá vyčíta, že je málokedy doma a je stále niečím zamestnaný, pravdepodobne preto má niekedy potrebu ho provokovať. Uvedomuje si však, že čas, ktorý je doma sa snaží tráviť s ňou. Maloletá oceňuje, že s otcom je samá zábava. Otec jej prejavuje lásku a ona vie, že on by si prial byť stále s ňou, lebo ju má najradšej. Aj keď obaja rodičia verbalizujú pozitívny vzťah k maloletej, nie vždy dokážu vnímať prioritne jej potreby. O tom svedčí aj nedostatočná komunikácia a kooperácia v záujme maloletej, a to aj napriek inštitútu striedavej osobnej starostlivosti o dieťa. Komunikácia medzi rodičmi je len veľmi strohá, nezdediajú vzájomne zážitky dieťaťa, keď nie je práve v ich starostlivosti. Taktiež obaja uvádzali, že majú obavy z toho, že ak im dcéra nebude zverená,

že ich vzťah s dcérou sa vplyvom druhej strany výrazne naruší. Ide teda o vzájomnú nedôveru, ktorú si dieťa uvedomuje a aby dokázalo adekvátne fungovať v oboch výchovných prostrediach, kde chce byť rodičom prijatá, tieto striktné oddeľuje s vytvorením si akoby dvoch identít, ktoré používa podľa toho, u ktorého z rodičov sa nachádza. Preto sú názory a postoje maloletej premenlivé. Deje sa to však na úkor spontaneity maloletej, kedy ona dáva väčší pozor na potreby rodičov, čo ju môže nadmerne zaťažovať a narušovať jej koncentráciu. Ak mala maloletá pochybnosti, či bude jej odpoveď "primeraná", unikala od odpovede a vyjadrila sa v zmysle "neviem". Matka maloletej povahovo charakterizuje ako premenlivú, nevie rozprávať o svojich pocitoch. Celkovo maloletá málo rozpráva, selektuje čo má povedať a niekedy sa "zasekne", lebo ako by si uvedomila, že to už nemá rozprávať. Matka na ňu netlačí, lebo vníma, že dcéra je z toho potom nervózna. Ovplyvňovanie jedného rodiča voči druhému u maloletej nebolo zistené. Maloletá sa v rôznych situáciách vyjadrovala k tej istej otázke rôzne, čo do značnej miery záviselo pravdepodobne od toho v koho starostlivosti práve bola. Keďže pri aktuálnom vyšetrení bola v prítomnosti oboch rodičov, k striedavej starostlivosti sa vyjadrila, že jej sa to tak páči. Vlastná introspekcia, vnímanie vnútorných pocitov, je však zatiaľ nedostatočné, a preto nevie svoje rozhodnutie odôvodniť. Udáva, že má rada oboch rodičov a priala by si, aby bývali obaja spolu. Otcova domácnosť je emocionálne vnímaná pozitívnejšie, ale vzťah s otcom je oproti matke menej intenzívny a maloletá mu vyčíta, že je málokedy doma, čo by pre plnenie školských povinností bolo nevýhodné. Vzťah s matkou sa javí ako najintenzívnejší, hoci jej domácnosti vyčíta hádky. Maloletá aktuálne potrebuje intenzívny emocionálny kontakt s blízkou osobou, aby sa naučila byť v kontakte s vlastným prežívaním a opäť mohla byť spontánna, infantilne závislá, lepšie sa naučila orientovať v interpersonálnych vzťahoch. K záverom súkromného znaleckého posudku vypracovaného PhDr. Mgr. Elenou Fortis č. 44/2017, ktorá odporučila maloletej zveriť do osobnej starostlivosti otca, uviedla, že výchovné prostredia oboch rodičov nie sú dostatočne kontinuálne prepojené a tak závery znalkyne mohli byť ovplyvnené tým, že matka sa vyšetrenia nezúčastnila. Maloletá predostrela obraz ako to prežíva, keď je v starostlivosti otca. Bolo však do záverov potrebné zapracovať aj objektívne informácie z dlhodobého pozorovania, napr. hodnotenie maloletej z materskej školy, kde je popísaný pravidelný kontakt maloletej s matkou a výsledky vlastných zistení tým korigovať. Je pravdepodobné, že podobné závery by boli získané, ak by na vyšetrenie prišla maloletá len s matkou.

1.4 Vzhľadom k nástupu maloletej Emy na povinnú školskú dochádzku, boli dané viaceré možnosti riešenia tejto novovzniknutej situácie. Prvou z nich bol nástup maloletej na dve základné školy, v ktorých by absolvovala vyučovací proces striedavo - s týždňovými intervalmi. Takúto možnosť obaja rodičia maloleteho dieťaťa odmietli s tým, že uvedené riešenie by nebolo v súlade so záujmami ich spoločného dieťaťa a takáto možnosť vzdelávania u ich dcéry neprichádza do úvahy vzhľadom k jej povahovým vlastnostiam. Druhou možnosťou bola zmena bydliska niektorého z rodičov do blízkosti miesta bydliska druhého rodiča, čím by maloletá aj pri pokračovaní striedavej osobnej starostlivosti mohla navštevovať iba jednu základnú školu. Aj túto možnosť rodičia maloletej odmietli, nakoľko ani jeden z rodičov nedokáže svoje bytové podmienky vyriešiť takýmto spôsobom. Po vyčerpaní uvedených možností, ktoré by umožnili následnú realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, tak zostala iba tretia možnosť a to zrušenie striedavej osobnej starostlivosti a zverenie maloletej D. do osobnej starostlivosti jedného zo svojich rodičov. Vzhľadom k tomu, že striedavá osobná starostlivosť až do súčasnej doby fungovala bezproblémovo, súd pre lepšie pochopenie prežívania dieťaťa a jeho vzťahu s oboma svojimi rodičmi nariadil znalecké dokazovanie. Z výsledkov komplexného dokazovania v tejto veci je zrejmé, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a maloletá má vytvorené pozitívne citové väzby na oboch svojich rodičov, ktoré sú vzájomné. Maloletá má oboch svojich rodičov rada, tiež má vytvorené pozitívne citové väzby na svojich súrodencov a ostatných príbuzných zo strany matky aj otca. Za týchto okolností, keď sa súd musel vo svojom rozhodnutí prikloniť na stranu jedného z rodičov (pretože zamietnutie návrhu by novovzniknutú situáciu nevyriešilo), musel nájsť také skutočnosti, ktoré by svedčili zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci samej.

1.5 Prvým dôvodom, ktorý viedol súd k rozhodnutiu o zverení maloletej D. do osobnej starostlivosti matky je skutočnosť vyplývajúca zo znaleckého posudku PhDr. Martiny Bečkovej a to, že dieťa má najintenzívnejší vzťah práve so svojou matkou. Ďalším dôvodom je tá skutočnosť, že maloletá počas týždňa, keď je v starostlivosti svojej matky, už má nastavený určitý režim, pretože navštevuje pravidelne materskú školu v mieste tohto svojho bydliska. S uvedenou skutočnosťou súvisí následne zaradenie do určitého kolektívu rovesníkov s ktorými udržiava priateľské vzťahy, s niektorými z nich sa stretáva aj mimo materskej školy a následne bude navštevovať aj základnú školu v mieste bydliska matky. Naopak v starostlivosti otca trávila maloletá čas bez akýchkoľvek povinností. Ďalším dôvodom, pre rozhodnutie súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky je počet súrodencov s ktorými bude žiť v spoločnej domácnosti - u matky sú to dvaja, u otca jeden. To znamená, že širšie rodinné

zázemie tvoriace väčší počet najbližších príbuzných je práve v rodine matky. Matka je v súčasnej dobe na materskej dovolenke a oproti otcovi tak môže zabezpečovať celodennú osobnú starostlivosť o maloletú. Ďalej pre osobnú starostlivosť matky svedčí aj to, že maloletá Ema je ženského pohlavia a v budúcnosti, s pribúdajúcim vekom, sa bude čoraz viac identifikovať so svojou matkou ako ženou. Práve matka bude jej vzorom pre vytvorenie sociálnej, najmä sexuálnej úlohy, identity. Dôvody zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky nie sú tak závažné, že by za iných okolností svedčili pre potrebu zmeny striedavej osobnej starostlivosti na osobnú starostlivosť jedného rodiča, ale v danom prípade bolo potrebné z dôvodov podstatnej zmeny pomerov, ktorá nastáva na strane maloletého dieťaťa, striedavú osobnú starostlivosť zrušiť a maloletú zveriť do starostlivosti jednému zo svojich rodičov. Z hľadiska najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je v tejto veci najlepším riešením s ohľadom na osobnosť dieťaťa a kvalitu výchovného prostredia u každého z rodičov, aby bolo po zrušení striedavej osobnej starostlivosti zverené do osobnej starostlivosti práve svojej matky. Počiatok zmeny striedavej osobnej starostlivosti na osobnú starostlivosť matky súd stanovil od septembra 2018, odkedy začne maloletá navštevovať povinnú školskú dochádzku. Do uvedenej doby súd nevidel dôvod na zmenu predchádzajúceho rozhodnutia.

1.4 Keďže súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke a rodičia nežiadali v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti iba jedného z rodičov, upravovať styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom, súd styk otca s maloletou D. neupravil. Je však potrebné zo strany matky reagovať na tú skutočnosť, že maloletá má so svojim otcom intenzívny vzťah a aj preto bude v záujme maloletej, aby ich kontakty boli čo najčastejšie. Úlohou matky bude, aj po zverení dieťaťa do jej osobnej starostlivosti, udržiavať pozitívne citové väzby maloletej k svojmu otcovi a v kontaktoch s otcom ju čo najviac podporovať. Matka by nemala brať skutočnosť, že maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti, ako svoje víťazstvo a otec ako svoju prehru. Obaja rodičia by mali rešpektovať novovzniknutú situáciu v živote ich maloletého dieťaťa a vo výchove sa navzájom podporovať. Takáto kooperácia medzi rodičmi bude dávať záruku toho, že dieťa bude vychovávané v ovzduší priateľskom k druhému rodičovi, nebude manipulované, citovo vydierané, programované, alebo korumpované.

1.5 Súd zároveň zverením maloletej D. do osobnej starostlivosti matky rozhodoval aj o výške výživného zo strany otca. Pri určovaní výšky výživného vychádzal z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj z možností a schopností oboch rodičov. Súd určil výšku vyživovacej povinnosti otca na maloletú D. vo výške 120 eur mesačne. V čase, keď bola maloletá zverovaná do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, bola výška výživného zo strany otca stanovená na 50 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že dieťa bude v budúcom období už iba v osobnej starostlivosti matky, bolo potrebné sumu výživného upraviť a to primerane k zmene pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy práv a povinností k maloletej D.. Výživné 120 eur mesačne je primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa ako aj možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Súd bral do úvahy hlavne tú skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa poberá príjem iba vo forme rodičovského príspevku, ktorý slúži na zabezpečovanie jej základných životných potrieb a v súčasnej dobe svoju vyživovaciu povinnosť bude matka vyvažovať osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Z výživného vo výške 120 eur mesačne, spolu s prídavkami na dieťa, ktoré poberá matka, tak budú v dostatočnej miere zabezpečené základné životné potreby maloletej, vrátane zvýšených výdavkov v súvislosti so školskou dochádzkou. Pri určovaní výšky výživného súd prihliadol aj k ďalším vyživovacím povinnostiam oboch rodičov. Počiatok platenia výživného súd stanovil od mesiaca september 2018, odkedy bude dieťa zverené do výlučnej osobnej starostlivosti matky.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom znalkyň a vo veci rozhodol, alebo vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa jeho názoru napadnutý rozsudok nie je správny a nie je založený na dostatočnom zistení skutočného stavu veci. Uviedol, že súd prvej inštancie riadne nevyhodnotil vykonané dôkazy, keď sa nevysporiadal s rozdielnymi zisteniami znalcov v znaleckých posudkoch, najmä s rozdielnymi zisteniami týkajúcimi sa vzťahu dieťaťa k jednotlivým rodičom, ich terajším partnerom, súrodencom a širšej rodine a hlavne k predstave dieťaťa o jeho ďalšom umiestnení u niektorého z rodičov. Tieto rozpory v znaleckých zisteniach súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodstránil, nevykonal výsluch znalkyň a vo svojom rozhodnutí sa s týmito rozpormi nijako nevysporiadal. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá zistiť ako súd vyhodnotil závery znaleckých posudkov, či ich zobral pri svojom rozhodovaní do úvahy a ak áno, ktoré a ako sa vysporiadal s tými závermi, ktoré sú v opozícii voči výroku rozsudku. Pretože súd nevykonal dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, najmä tým, že nevypočul znalkyňu ustanovenú súdom na rozpory

v jej znaleckom posudku a v súkromnom znaleckom posudku ktorý doložil on, nesprávne vec posúdil po právnej stránke a rozhodol prinajmenšom predčasne.

3. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Matka vo svojom vyjadrení uviedla, že súkromný znalecký posudok zabezpečený otcom bol výsostne zameraný na dosiahnutie účelu sledovaného jeho vyhotovením, t.j. zdôrazňovať len pozitívne črty otca a jednoznačnú vhodnosť zverenia dcéry do starostlivosti otca a negatívne zameraný na charakteristiku a vnímanie matky, resp. jej vytesnenie z tohto skúmania pri psychologickom vyšetrení dcéry. Znalecký posudok vyhotovený súdom ustanoveniu znalkyňou podľa názoru matky dieťaťa komplexne zohľadňuje, čo možno v aktuálnom období posúdiť ako najlepší záujem dieťaťa, aké sú skutočné vzťahy dieťaťa s rodičmi, čo je najväčší problém u dieťaťa a čo s ohľadom na všetky okolnosti sa javí, že je v najlepšom záujme dieťaťa bez ohľadu na to, ktorému z rodičov by mala byť dcéra zverená do osobnej starostlivosti. Pokiaľ otec namietal, že znalecký posudok súdom ustanovenej znalkyne neodstránil rozpory so súkromným znaleckým posudkom, je potrebné vnímať obsah súkromného znaleckého posudku ako zjavne neobjektívny, bez zistenia skutočného stavu veci a túto neobjektívnosť možno usúdiť aj z vyjadrenia súdom ustanovenej znalkyne k zisteniam tam uvedeným. Nie je možné jednoducho vykresliť matku dieťaťa spôsobom, ako by pre dieťa ani neexistovala, ak sú tu viaceré dôkazy, že dieťa matku určitým spôsobom preferuje pred otcom. Hoci bol obom rodičom doručený znalecký posudok súdom ustanovenej znalkyne 2 mesiace pred pojednávaním, otec nenavrhol žiadne doplnenie dokazovania a až na pojednávaní žiadal predvolať znalkyňu, aby zodpovedala na niektoré otázky. Matka je toho názoru, že procesný predpis neukladá súdu prvej inštancie v tomto prípade žiadnu povinnosť predvolať na pojednávanie znalca, ak nemá žiadne pochybnosti o odborných zisteniach znalca s ohľadom obsahu znaleckého posudku a jeho preskúmateľnosť.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolanie otca považuje za nedôvodné a že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom v ktorom súd prvej inštancie uviedol podstatné skutočnosti odôvodňujúce jeho rozhodnutie.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a odvolanie otca nie je opodstatnené, preto napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní otca dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, preto nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, keďže podľa názoru odvolacieho súdu sa tento dostatočne zaoberal najlepším záujmom maloletého dieťaťa z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený stav správne posúdil po právnej stránke.

7. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní otca proti napadnutému rozsudku o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku, keďže podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vec správne posúdil, keď dospel k záveru, že v danej veci je zverenie dieťaťa do starostlivosti matky v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Vzhľadom k veku dieťaťa a potrebe stabilného prostredia v ktorom bude žiť ak začne so školskou dochádzkou, súd rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, čo za súčasnej situácie je v záujme maloletej, ktorej záujem musí byť aj pre rodičov prvoradý. Toto rozhodnutie súd prvej inštancie založil na záveroch znaleckého posudku vypracovaného súdom ustanovenou znalkyňou, ktorá sa v závere svojho posudku vysporiadala s odlišným záverom uvedeným v súkromnom znaleckom posudku predloženom otcom. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že súkromný znalecký posudok predložený otcom nepovažoval za objektívny práve z dôvodu, že matka sa tohto vyšetrenia u znalkyne nezúčastnila a preto nariadil znalecké dokazovanie a pribral do konania znalkyňu PhDr. Martinu Bečkovú a pri rozhodnutí ktorému z rodičov zveriť maloletú do osobnej starostlivosti vychádzal z tohto znaleckého posudku. Odvolací súd sa s týmto postupom súdu prvej inštancie stotožnil a nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie vypočutím znalkyne na odvolacom pojednávaní ako to navrhol v odvolaní otec.

8. Námietku otca, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a nedostatočne odôvodnil, prečo maloletú zveril do osobnej starostlivosti matke, keď znalkyňa v súkromnom znaleckom posudku, ktorý doložil doporučila maloletú zveriť do jeho osobnej starostlivosti, odvolací súd považoval za nedôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie jasne špecifikoval dôvody, prečo maloletú D. zveril do osobnej starostlivosti matke a nie do osobnej starostlivosti otca. S námietskami otca, uvedenými v podanom odvolaní, sa navyše súd prvej inštancie zaoberal v odôvodnení rozsudku. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne zohľadnil záujem maloletej pri jej zverení do osobnej starostlivosti matky. Zároveň súd prvej inštancie správne rozhodol aj o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú D., ktorú však otec svojim odvolaním nenapáda. Odvolací súd na záver dodáva, že v čase jeho rozhodovania už maloletá D. navštevuje základnú školu G. v J., čo oznámil odvolaciemu súdu dňa 07.02.2019 Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Nitre. Za tejto situácie by nebolo v záujme maloletej meniť školu ani domácnosť matky u ktorej býva nepretržite od septembra 2019.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 ods. 1 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).